

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Felélős szerkesztő:

Laptulajdonos és kiadó:

Kéziratokat nem adunk vissza.

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

OSZESZLY M. VICTOR.

BALKÁNYI ERNŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitit sora egy korona.

Pünkösöd.

Alsólendva, 1908 június hó 6.

A megfeszített Messiás mennybemenetelét keseregék az ő tanítványai...

Elrejtőzének, siránkoznak a nagy vala az ő fájdalmuk, mert elvesztették a... start. És keseregésük enyhét nem találta...

Pedig a Mester ígérte tett. Megígérte mennybemenetelekor, hogy erősse teszi őket. De a tanítványok gyengék, félénkek valának. Bezárkózva morzsolák imáikat, a zsidóktól való félelmökben. A zsidók pedig tagadták a mennybemenetelt. Megtagadták...

Nagy tömegek gyülekeznek össze s voltak, kik hallani akarák a tanítványok szájából a Mester igéit. A tanítványok pedig nem beszélék az ő nyelvéiket s mindenkiféle nagy vala félelmök. De jöve az idő... A mennybemenetel után a tízedik napon ismét együtt valának a tanítványok s imák morzsolását még sóhajtak szakíták meg. Künn a zsidók, a zárt ajtók mögött pedig az apostolok dünyögése hallatszik...

S oránkerüi szelvény támadá...
A roza házők aajtáj majd beszakítja a természet felháborodása. Átható vizsák és zűgás leszen hallható s a tanítványok és zsidók ijedten hallgatának el dünyögéseikkel...

*

S jöve a Szentlélek.

Tüznyelvek támadnak az apostolok feje fölött s megszállja őket a Szentlélek. Megnyílnak ajkaik, megjövö bátorságuk s kijövén

a zárt ajtók mögöl, a zsidók és pogányok közö lépnek. S az ajkák száz nyelven szólának. Az apostolok meggyőződéssel, krisztusi bátorsággal hirdetik a megkínzott, megfeszített, feltámadt s mennybement Üdvözítőt. S a nép százi, kik ellenszenvvel fordultak még előbb az apostolok felé, most gyönyörrel hallgatták őket.

Oly meggyőződéssel, oly krisztusi energiával hirdették az ígét, hogy azt elvetni nem lehetett. Akadtak ingadozó lelkek, képtelkedők is, de hitetlenek nem. A birka-félelmű apostolok a zárt akölböl, mint megannyi oroszlán jöttek ki. De a zsidók is megváltoztak. Nincs ellenszegülő szó, nincs ellenszegülés. Eljött a Szentlélek az apostolokra, de megszállta a zsidókat is, mert készek, befogadóak voltak Krisztus tanai iránt. Pedig nem történt más, mint amit az apostolok vártak. Hirdethettek volna előbb a tanokat, de nem volt bátorságuk és erejük hozzá s a nép lelke nem fogadta volna tán magába. De eljött a Szentlélek s megnyitotta ajkaikat, oly erőssé tette őket, mint azelőtt sosem voltak. Száll az ige, hangzik a szó. Népek százi buzgó megilletődéssel hallgatták a megfeszített Krisztus tanait. S a Golgotha hegyéről biztatóan ragyog a fényzóna. A nap leáldozóban van s langyos sugarai oly ünnepelessé, fűsösségé teszik a pillanatot, amióán a Krisztusragadó nép százi megterének Jézus egyházába.

Az apostolok nagy munkát végeztek. Predikációjuknak első, impozáns hatása e napon volt. Kezdetét vette a kereszténység

s nap-nap után nagyobb tömegek csatlakoztak a megcsufolt Mester tanítványaihoz. S hittek Krisztus istenségében.

Mert isteni szellem volt ő. Nagy szellemen képes volt az emberiség lelkét átalakítani s egy betölthetetlennek látszó ürt áthidalni. Rabszolgát és urt felebarátokká tette s az emberiszeretet szociális eszméit csepegette a szivekbe. Emberré tette az embert s teremtett egy fonalat, mely urat, rabszolgát összefűzi van hivatta.

*

Azóta egy kerek évezred betelt. Több is. De az emberiség most sem tudja teljesen felfogni s kellőké mértékelní azokat a tanokat, amelyekért Krisztus a kálvária 12 stációját végigszenvedte. Pedig a krisztusi tanok oly életét erővel bírnak! Nem kellene a szocializmus karjaiba rohanni, mert Krisztus megteremtette az emberi egyenlőséget, a felebaráti szerezetet. A Mester hirdette a szerezet tanát, de ma csak mint holt malasztot hirdetik. Nem felekezetekek akarunk sérteni, de korbácsolni a felekezetekek vagy felekezetenkülsőség egyedeit, kik Krisztus tanait kifordított köpönyegben, mint szocialista maszlagot terjesztik. Nem kufárkodni kell, mert az a Krisztus, aki a kufárakot kiverte a templomból, ma a sok-sok szocialista apostolt s azokat korbácsolná, kik tanait csúrik-csavariák s hogy port hintsenek embertársaik szemébe, így sóhajtanak fel: „En buzgó, vállas ember vagyok!”

Sem a szocializmus százfélésege, sem a szóvalás nem fog tiszta helyzetet terem-

Leszámolás.

I.

Ketten versenyeztek a kezéért. Egy barna, meg egy szöke fiu. A barna fiu szép, deli szék legény volt, olyan, aki felénk az után; a szöke fiu ellenben nem volt se szép, se deli, hanem olyan, akire csak a csunya vétnék szemet az utcán. És tudja isten miért, a leány mégis csak magyenezhen tudott választani közülük. Mert ha a barna fiu szép is volt, deli is, volt a szökeben valami különös vonás, ami rokonszenvéssé tudta tenni a nagyon csunya arcot. Végre is a barna fiu lett a szerencsésebb, és a szegény, csunya szöke fiu nekiment a nagyvilágnak s messze elkerült abból a városból, ahol pálcát tört szerelme felett a sors.

Bándy Irén három hét múlva menyasszonya lett Kovács Irénnek és még három hét múlva, az esküvő után már eszükbe sem jutott a csunya szöke fiu. Boldogan éltek mézesheketiket és boldogságukat látszólag nem zavarta semmi, senki...

II.

Telkes Pali, a csunya szöke fiu, ahogy behurcolták új otthonába, már az első napon keszen volt a tervéül. Nagy, hatalmas, emlegetett és irgylt ember akart lenni, hadd tudja meg az a kegyetlen leány, hogy milyen kincsért vesztett el, mikor visszatartotta.

Előszedte régóta pihenő, azóta beporosodott lantját és megpróbálta: szől-e az meg azo-

kon az édesbus hangokon, mint amikor Bándy Irénhez, a kegyetlen, a szivtelen leányhoz írta meg a hatnyaldát.

De a régóta pihenő, beporosodott öreg lantot eszerben hagyta az uréje. Monoton, inkább kelletlen, hamis volt a hangja s Telkes Pali, a csunya szöke fiu kétségbeesetten konstatalta nap-nap után, hogy az aljai hév, amely a lelke volt egykor szerelme dalainak, nem jön vissza többé, elszállott, elhagyta örökre.

Mikor egy este kézzelfogható bizonyítékot szerzett az felöl, hogy lantjával együtt az ő szive is elfáult, köznapí lett, — darabokra tépte az előtte fekvő kéziratosomót, néhánykor végegsimította a kétségbeeséstől lázas melegé vált homlokát, aztán otthagytott lantot, iróasztalt, mindent és kilépett a nedves, csatakos őszi éjszakába, mert úgy találta, hogy kibcsattanak a hátánéka, ha még továbbra is a kobza fulladt, szivarfüstös levegőjét szívja.

A kapuban egy lármás, jókedvű kompániába botlott. Barátai voltak mind, kik a szomszédos korcsmából jöttek s a kávéház felé irányították bizonytalan, ingadozó lépteiket.

— Szerevsz Pali! — kiáltott feléje csaknem kórusban, de Pali még alig válaszolhatott, mikor karongfottak és vitték magukkal.

— Velünk jössz, mi? — szólott hozzá egyik barátja, ki könyvelő volt egy nagykereskedő cégnél. — Neked sem árt meg jobban...

Pali velük ment, és hajnal lett, mire visszacért a lakására. Feje nehéz volt, mint az ólom, a

szemei véresek voltak, mint a haragos emberé, de a tüleében még most is ott vibráltak a zene hangjai, azok a szívet melegítő, lelket cirógató hangok, amelyek olyan szépen ideje tudták varázsolni fiatal éveit, a szivtelen, kegyetlen Irén, meg azt az erdei diákmajliszt, ahol egy bájosan szép francia négyes által először valotta meg Irénnek az ő nagy szerelmét.

És úgy találta Pali, hogy nem is olyan rossz dolgot néha ellátogatni a cigányzenés kávéházba, ahol még bizonyára sokszor összetalálkozik barátaiával. Úgy találta... és elment másnap is, meg harmadnap is, meg aztán mindig... A barokk lassankint kidölte mellőle, de ő még bírta az italt; ő volt az erősebb, felükerekedett benne az elkeseredett, a mindennel leszámolt állat-ember, ki vad dühvel tekintett mindenre, ami előtött az ő életétől és ami még nem sülyedt le arra a nivóra, ahol ő a pocsoljával birkozott, irózatos erővel tülekedett.

Külsejét elhanyagolta, eladósodott, terhe volt már a barátainak is, — lát magára hagyták, hadd tembolja ki magát, talán még gyógyították. De Pali nem gyógyult meg soha és nem tudott szabadulni a könyelmű, a minden bánatot feledtető, a lelket bontó éjszakáktól. Az éjszaka lett a szerelme, az ideálja, a pártfogója, a mindene...

III.

Eszendők jöttek, eszendők multak, de Kovácsék azallat híret sem hallották a csunya szöke fiunak. Az asszony idejét teljesen lefoglalta kis

teni, hanem csak egy erkölcsében, jellemében s krisztusi fenségességében tisztult nemzeti alapon felépült eszmé győzhet csak. Ne bántások egymást vallásáért s ne akaratok új tanokat hirdetni, csak Krisztus tanait értsétek meg s jó magyarságokat tartásotok meg — halálj!

HEGEDÜS ELEK.

Tanárok városunkban.

Zalavármegye polgári iskolai tanárai tanácskozásra jöttek össze vasárnap városunkban. A gyűlést az Országos Polgári Iskolai Egyesület „Zalamegye Köré” hívta egybe s a helybeli polgári iskola rajztanárjai tartották. Részt vettek Zalaegerszegről, Nagykanizsáról, Csáktornayáról, Sümegyről s Topolcáról 26-an.

Kászy Mihály elnök reggel 9 óra után nyitotta meg a gyűlést, időközben a megjelent tanárokat s hosszabb beszédében kitérőszedve a polgári iskolai tanárok régóta vajdó fizetésrendezésére, indítványozza, keressék meg a központi egy országos mozgalom megindítására azt. — A gyűlés többek hozzájárulása után elfogadta az indítványt. — Szólt meg a polgári iskolának terbe veté 7 osztályra való kibővítéséről, amelyet azonban abból az egyedüli okból, mert megakadályozná a miniszter döntését, nem tárgyalta a közgyűlés.

Gresz Irma titkár felolvassa a múlt gyűlésgyűzőkönyvet, melyet Kiss Dénes és dr. Bartha Lajos hitelteltesített. Tudomásul vették.

Ugyancsak tudomásul vették a titkári jelentést is, mely szerint évről-évre többen és többen tömörülnek az egyesület zászlaja alá. Jelenleg a tagok száma 45.

Majd a pénztári jelentés következtel, melyet Walliguszky Antal és Patáky Kálmán számvizsgálók véleményadása után egyhangúlag elfogadták.

Elnök panaszolja, hogy a tagok nem mindenfelé felelnek meg kötelességeiknek s így nagy elcsúsztatással maradnak határlékban a tagdíjak eljáráskor. Tanácsolja, hogy a tagzatok felügyeltessekké szükség esetén a tanárokat a fizetés idejére.

Ezután a polgári és elemi iskolák gondnokságának szétválasztásáról esett szó. Tudvalevőleg a legtöbb helyen a polgári iskola és az elemi iskola felügyeletét egy-egy ugyanazon bizottság gyakorolja, amit magukra nézve helytelennek tart a tanárgyűlés. Jónak látta, ha a kétőt szétválasztásnak s úgy a polgári, mint az elemi iskolák felügyeletét egy más-más gondnokság vezérelje.

Szó volt az eddig szókrólban volt az osztálygyűlének 4-re való leszállításáról, hogy az osztály-

zatok egyöntetűleg legyenek a többi középiskoláival. E pontnál Csényi Marika sümegi igazgatónő egy indítványt is tett, melyet azonban nem fogadtak el.

A jövő évi gyűlést Sümegen tartják. Miután ezzel kimerült a tárgysorozat, elnök megköszönte a tagok türelmét, összatartásra és kölcsönös szeretetre kérte őket s a gyűlést bezárta.

Délben társasbéd volt, melyen Fereney József vendégfőző jó borai és kitűnő ételei a legvidámabb hangulatban a késő délutáni órákig együtt tartották a díszes vendégereget.

Tollfuttában.

Valaki azt a kérdést intézte a minap hozzá, hogy milyen Alsólendván a társadalmi élet. És én nyugodt lelkiismerettel azt válaszoltam: semilyen se.

Nem állt érdekelmem hazudni, ezért nem is hazudtam. Ebben a két szóban kifejeztem mindent, érthet belőle az, aki akar. Másfél éves tapasztalatlalól és kitűnő emberismeretrel merem állítani, hogy Alsólendván egyik ember olyan rossz áll a másikától, mint Makó áll Jeruzsálemtől. Ha mértani számítással akaránk élni, azt is mondhatnánk, hogy Alsólendván meghaladták a nagyzás Csomboraszójtát.

Ha valamelyik embertestverem egy kis zsiros hivatalhoz jutott, ez szerinte éppen elég ok arra, hogy lenézzék az, akinek csak szárazkényrre terlik. Ha egyik divatos útlefektben járhat, messze elkerüli a másikat, akin kopott munkáruha disztelenkedik, holott mindenki nagyon jól tudja, hogy nem a divatos ruha, hanem egészen más kvalitások teszik ki az embert. A nagyzás és dőlty netovábbjai, üres Paprika Janszajai úgy járnakkelnek közöttük, mint az elbanczodott számar a juhok között.

Pedig hát egyikük sem jött négyolvas hínót a világra és ha a külső mellőzésével a belsőlt összehasonlítanók, hát ez a kis összehasonlítási művelet nem rájuk nézve lenne kedvező. Tisztelem, becstőlom az olyan embert, aki nem feledezik meg magáról s nem ronjtja a tekintélyét azzal, hogy rangján aluli barátságokot kössön, de ellensége vagyok a buta elbanczodottságnak, aminek semmi okát nem látom.

Talán a benaszülötteknek fel sem tűnik ez a kóros állapot, de én nem vagyok benaszülött, a benaszülöttek talán még azt sem tudják, hogy

nem mindentűn van ez így, nem mindentűn graszál olyan szembetűnően a nagyzási hóbot, az üres pöffeskedés, — mert vannak városok és városok, ahol egyáltalán nem pöffeszkednek az emberek, mert — nem buták.

Azt kérdézhétné valaki, hogy hoanon szerzetem a tapasztalataim. Erre meg azt válaszolom: nem olyan nehéz azt meglátni, a mivel lépten-nyomon találkoznak. Találkozunk az utcán, a hivatalban, a kávéházban, a bálteremben. Találkozunk mindenhol.

A bálteremből kizárják a „kisebbecket”, az utcán meg keztyűs kézzel sem fogának kezest, szerényebb ranguakkal, a hivatalban éreztetik a felsőbbiségüket, a kávéházban pedig egy elhuzódnak a szomszéd asztaltól, mintha minden szegényember bépkölkömben szenvedne. Nem tudom, mindig így volt-e ez, de ha volt is, soha sem lehetett jogosabb a társadalom szétzilálásáról beszélni, mint napjainkban.

Es még csak reményünk sem lehet aziránt, hogy megváltozzék a jelenlegi állapot. Ehhez egy olyan földrégészféle esemény volna szükséges, amelynek ereje alatt összemulanak az osztályokat elkülönítő bástyák, amelyek ma az égig emelkednek. Vagy talán még ez sem kelene, hanem csak vissza kell emlékeztűnk az ókrot utánzó békára, amely addig-addig juttatja magát — meg neppattant. De aztán visszajaznak sokan, hogy ne jussanak a pöffeszkedő béka dicsletlen sorsára!

FRÁTER.

Tudósítók, munkatársaink!

Több megyei uriembernek, akik tudósítói és munkatársi tisztségbe váltáltak regben lapunknál, — már hónapok, sőt évek óta ingyen küldjük a Híradót, anélkül, hogy egy betű tudósításukat látók váyalja. Amennyiben a lap technikai kiadásán nem engedik meg, hogy minden ellenszólalattól nélkül bárkinek is ajándékozgassunk, utólfára kérjük „tudósítóinkat” és „munkatársainkat”, hogy egy levelezőlapon sürögősen értesítsék a szerkesztőseget arról, hogy vagy megfelelnek az elvállalt kötelességeiknek, vagy pedig elföztenek, a lapra, — mert ellenkező esetben legközelebb beszüntetjük címűre a lap expedálását.

A szerkesztőség.

gyermekük nevelése, akit házasságuk tízedik hónapján helyezett el nálok a gölya. De Kovács Imrét még ez a gyönyörtű, éjszemi kis lurkó sem tudta melegebbé tenni a feleségéhez. Szóltak, sokszor házársos ember lett, mióta megházasodott; napfoszart az erdőb bűtű, vadakra lesett és ha valaki egy szóval is megbántotta napközben s nem tudta kifőlni rajta a mérgét, hát volt ismét hallgatnia a feleségnek, akit végig tudott ildőzni neha a szekertűrával.

Az asszony tilt, szenvedett és sokat, nagyon sokat imadkozott. Minden-minden gyönyörűsége szép kis gyermekekben rejlett s talán százszor it hgyta volna már azt a gorbomba, házársos embert, ha itt nem marasztalta volna a közös kapcsolcs: a gyermek.

Egyszer a kis fiu sétálni ment a közeli erdő felé, amere az apja szokott vadászgatni. Gondatlan bohóságok szökdecselt a réten, alig tudott betelni kis lelke a mező ezerszínű köntösének szépségével. Apró, színes lepékét tűzött, ivott a patak kristálytiszta vizéből és boldognak, igen boldognak érezte magát.

Ártatlan öröme közben észre sem vette, hogy figyelek. Pedig úgy volt, hogy a közeli fa árnyékából egy érdeklődő szempár meredt rá, majd egy férfi alakja bontakozott ki, aki néhány lépést tett a fiucska felé.

— Ne félj fiunk, ne szaladj el, nem bánt téged a bácsi! — szólott az útas-forma ember, mire a kis fiu ptyérgős száján egyetemes barátságosra fordult. — Aztért, hogy nekem kicsit rongyos a ruhám, nem kell megijedned tőlem; tudod fiam, régente nekem is volt ilyen szép tiszta ruhám,

fehér arcom, meg bársony nadrágom, mint neked, hej, de azota ...

A kopott ember szava itt elakadt, egy nagy sóhajtott és egyre szomorubb lett az arca.

— Hát hogy hívnak téged, gyermekem? — kérdezte.

— Kovács Imrénék ...

A kopott ember arca fél'ángolt, majd szápadt lett újra.

— Kovács Imrénék ... Kovács Imrénék ... — motyogta. — Aztán megtudnád-e mondani nekem, hogy mi a neve az édesanyádnak?!

— Hát hogyan tudnám! Irén ... Irén, mert a papám is Irénnek hívta!

A kopott ember, a csunya szőke ember kezdett világoosan, iszonyu világoosan látni. Alig tudott betelni a gyermek látásától, alig tudott uralkodni magán, hogy ölebbe ne kapja azt a bodros gyermekfejt, de azért tovább kérdezett: — Hát aztán jó ember-e a te édesapád?

A kis gyermek felhúta a szemöldökét, mint az öregek, amikor erősen gondolkodnak, aztán félénken felelt, de előbb körülnézett, hogy nem hallja-e valaki.

— Az én édesapám nappal ritkán van otthon és ha este megjön, mindig haragszik a mamára. A mama fél tőle, sokszor sir is, mikor a papám bántja. Én olyankor elbujok a paplan alá, mert a Mari cseledek azt mondta, hogy ha a papám bérless, akkor én rém is igen haragszik.

— Aztán sokszor bántja a papád a mamádat, mond csak gyermekem?!

— Bizony sokszor ám, bácsi!

— A gazember, — morogta fogai között a férfi, aztán kis idő múlva így folytatta: — Hát most hol van a papád, megtudnád-e mondani a bácsinak?

— Ott az erdőben vadászik és csak este jön haza. De miért érdekel a bácsi?

A kopott, csunya szőke ember nem felelt, de válasz helyett ölebbe vette az amúlo kis fiút és megesóltatta. Egyszer, kétszer, sokszor ...

— Isen veled, fiam, mondá. — Menj szépen haza, de mielőtt elmennél, add oda a bácsinak emlékre azt a vastag botot, amivel azelőtt a réten játszadózott. Én elviszem messze innen és arról igen sokszor gondolok rád; de ugy-e fiam, te sem felejtésd el engem?

Megsimogatta a bodros gyermekfejt, aztán bevágott az erdő felé, abba az irányba, a merre a kis gyermek mutatott s ahol a gorbomba, a házársos Kovács Imre szokott vadászni ...

Ment, ment, aztán eltűnt a sűrűségben. A kis fiu bámulva nézett az idegen után, aztán ő is elindult, de más irányba, haza ...

IV.

Kovács Imrét, a gorbomba, házársos embert aznap hátrá vágta haza. Nem jött.

Harmadnapra megtalálták az erdő egy tisztásán. Szélfoccsant agyvetővel. Agyonlét.

Mellette fektűt az a vastag husáng, amivel fia, a bodros fejű kis Imre déltűtán a réten játszadózott ...

HIREK.

— **Halálozás.** Özv. Krampatis Jánosné szül. Németh Victoria e hó 3-án, életének 54-ik évében elhunyt Alsólendván. Temetése 4-ikén délután igen nagy részvét mellett ment végbe. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki.

„Elrögtök egy a maguk, valamint az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb édesanyja, anyós és nagynyája, özv. Krampatis Jánosné szül. Németh Viktoriáná 1908 június hó 3-án, életének 54-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott helyi tetemei június hó 5-én délután 4 órakor fogták a r. kath. egyház szertartásai szerint bevezetni a s helybeli közpész temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az egész-től szent-mise áldozat pedig június hó 5-én reggel fél 8 órakor ív a helybeli r. kath. plébániá-templomban a Mindenhatónak bemutatni. Alsólendva, 1908 évi június hó 3-án. Aldás és béke lengjen drága hammai felett! Krampatis József, Krampatis Ilona férj. Horváth Ferencné, Krampatis Lajos, Krampatis Szidi férj. Vidóczy Ferencné, Krampatis Lenke, Krampatis Margit, gyermekei. Kosich Ilonka férj. Krampatis Józsefné, menyje. Vidóczy Ferenc, Horváth Ferenc, vejei. Horváth Feri, Krampatis Béla, Vidóczy János, Vidóczy József, unokái.

— **Kinevés.** A m. kir. igazságügyminiszter Dr. Tenzinger József zalaegerszegi kir. törvényszéki joggyakornokot a bíldési kir. járársírhöz joggyezvő nevezte ki.

— **Egy plébános bubéuma.** Szép és lélekemelő ünneppé színtelye volt szerdán a Gaál Kerkaszentmiklós község. Akkor ülte meg a község és vidéké népszerű plébánosának, Gaál Istvánnak 25 éves lelkesi jubileumát. A szép ünnepély, melyen városunkból is igen sokan vettek részt, a délutóti tanítógyűlésen vette kezdetét, amikor is ékes szavakban méltatták Gaál plébános hervadhatatlan érdemeit. Gaál valóban részolgált a szeretetnek eme eklátans megnyilatkozására, mert kedves egyénisége folytán nemcsak jó plébános volt a szemtikelői fának, hanem barátja, tanácsadója, jóban és rosszban részese a népnek. Jubileumához a legjobb kívánsgainkkal üdvözlés s kívánjuk, vajha a Mindenható megsegédje, hogy népének, ismerőseinek és jóbarátainak örömeire a felebarátai szeretetet és a más ember vállalása iránt való tiszteletet még nagyon sokáig hirdethesse!

Gaal István 1861 március 7-én született a vasmezeji Felső-Eőrön. Elemi iskolai tanulmányait ugyanott végezte s már itt kitűnt jó felolgas és szorgalma által. A nyolc középszatály Szombathelyen végezte, majd a szemiariumba lépett s 1883-ban Szombathelyen pappá szenteltek. Mint segédlelkész, egy év Pörögölben, egy év Bagószentmártonban s 1 évig Paty községben működött. Innen 1886-ban Alsólendvára került, hol 8 évig, majd 1894-ig kaplánykodott. Innen az akkori kultuszminiszter Rédecsey nevezte ki plébánosnak, hol 1899-ig működött. Herceg Esterházy 1899-ben helyezte át Kerkaszentmiklósra, ahol jelenleg a plébánosí tenkedőket végzi.

— **Szépek a szőlők.** A szőlőköt mindenütt nagyon szépen fakadtak. A kedve. Ebben a vessző gyorsan nőtt, úgy, hogy sok helyen már a karó hegyét is elér. A kötözés ezért mindenütt javában folyik. Nagyon szép termés ígérkzik. A tökéek tette vannak firtökkel. Ha az idén nem lesz jég, akkor kitűnő bortermése számíthatunk.

— **Évzáró vizsgálatok.** Az alsólendvai áll. polgári fiúiskolában a folyó tanév végén az évzáró vizsgálatok következő sorrendben tartáltak: — 10-án a III. osztályban magyar nyelv, német nyelv és földrajz; a IV-ik osztályban számtan, mértan és természettan. — 17-én az I. osztályban magyar nyelv, földrajz és mértani rajz; a II. osztályban magyar nyelv és természetrajz; a III. osztályban mértan és mértani rajz; a IV. osztályban magyar nyelv és történelem; 20-án az I. osztályban számtan, mértan és ter-

mészrajz; a II. osztályban magyar nyelv, német nyelv, földrajz és mértani rajz. — 22-én a III. osztályban történet, mértan és természetrajz; a IV. osztályban földrajz, égszészian és mértani rajz. — 24-én d. u. 2 óra órákor énekvizsgálat és zórindóvizsgálat. 25-én reggel 8 órakor haladó írásbeli feladat s a bizonyítványok kiosztása. — 26-án és 27-én magánvizsgálatok.

Alsólendva, 1908 jun. 5-én.

A vizsgatóság.

— **A fürdősz áldozata.** A Fekete-ér, ez a különben szelíd patakocska, hacsak a nagy esőzés vagy hóolvadás miatt nem kívánkozik ki a medréből, nem szed ember-áldozatot. És mégis megtörtént, hogy egy helybeli kisfiú áldozatul esett a délutáni fürdőzésnek. Nem közvetlenül a Fekete-ér a halál oka, de tanácsos, hogy a szülők ne engedjék gyermekeiket a kora délutáni meleg dacról sokáig a vízben maradni. — Az eset a következő: Lebar Miktyós alsólendvavégyi lakos 13 éves József fia csütörtökön délután 4 óra tájban, több bajtása társaságában fürdött meg a Fekete-éren. A kis fiú sokáig maradt a vízben, majd a partra ment játszódni s mikor hazament szüleinek lakására, heves főtájsárral panaszkodott. Efeljuttán 2 óra felé pedig annyira rosszul lett, hogy rövid idő múlva meghalt. — Dr. Brunner József orvos a halál okait napzárás okozta hevény agyverőbőseget konstátál.

— **Község és plébános.** Mindnyajuk által ismeretes az a nagy per, mely a zalabogonyi boldogult plébános és a fára közt folyt. A fára ugyanis megtagadta a plébános járandóságait s perre kerülvén a dolog, a bírói végzés Horváth plébánosnak adott igazat. Most, hogy az új plébánost kinevezték, szintén vonatkozott a fára a járandóságok megadója. Er. ügyben június 2-án megtörtént gyűlésen azonban, az ország legfőbb bírót, még pedig a régebbi bírói végzés alapján.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság?** Titokzatos gyilkosság nyomosánosan a zalaegerszegi kir. birtórtó bíróság, melynek szálai a járásunkban levő Irszák községébe vezetnek. Egy állítólagos bűntényről van ugyanis szó, ami természetellen tettesek követték el s miután áldozatuk előbb leölték s hogy a gyilkosság ugyanaj elhárítók magukról, vagy mintha közönséges visszefutás történt volna, — levették őket és a Murába lökték. A 40—45 év körüli hullát a víz e hó 4-én, csütörtökön partra dobta s nagy volt azok rémlete, akik megnéztek a titokzatos holttestet, mert a fején egy hatalmas vágott seb tátongott. Mindket lában cipő volt, ami egy rémcs gyilkosság esetét látszik bizonyítani, mivel tudvaleg nem szokás cipősen fürdöni. Minden leírta arra mutat, hogy előbb hátulról orozva fejbetűtött, majd pedig levették őket s amenyiben a cipőjét nem bírták lehuzni, az cipősen dobák a vízbe. — A hatóság erősen nyomoz a valóság kiderítésé végett.

— **Életveszélyes gombamérgezés.** Nagykanizsa — akárcsak mátkunk — nincs rendes piaci vizsgálat. Így történtett meg a következő végzetes eset: Micics János ottani lakos ártalmas gombát vett s miután elkészítve megette, olyan rosszul lett, hogy dühöngeni kezdett s nagy fájdalommal nyakát két helyen önkényesen megsebesítette. Sok akor lehetett megfékezni, mikor a sok vérvesztéstől már teljesen elgyengült.

— **A járdák öntözése.** Nyakig vagyunk a kánikulában, alig győzzük szidni a nagy melegot. Szinte sóvárgunk egy kis víz után és jólőse érezzel szédünk, ha a város ontóztó látna néha-néha végigvonul a városon. Öntözök a kocsiutat, de annál kevesebbet a — járdát. Pedig kellene, hogy minden nap kétszer-háromszor reszkírozzen meg a házigazda egy-egy kanna friss vizet. De ne úgy, mint egy helybeli lakos tette, hogy a járdá fecskenedése közben „per hecc, csupán „tréfából” három ara haladó hólyegét végigöntött. Hogy ezek a nagy forrószag dacára is megőrültek-e a varatlan hűd tussnak, azt nem tudni, de amnyl tény, hogy az „humor” ember megérdemli, miszerint egy nálánál komolyabb ember kitántsza arról, miszerint nem minden vastag stikli — tréfa.

— **Halalos és a távirószlopokról.** Végzetes szerencsétlenség áldozata lett Tizedes András szepetneki (Zalamegye) lakos. Tizedes Káposztánsyék közelében a táviróházakon dolgozót és onnan megcsuszva járta a földre esett Bevittek a nagykanizsai közkörházba, hol azonban már nem lehetett rájta segíteni. Meghalt.

— **8 órai zárás.** Kereskedőgénekünk úgy látszik, nem a legjobb szemmel nézik, hogy egyes üzletek tulajdonosai nem tartják be a 8 órai zárót. Láthatjuk esztentük, hogy a legtöbb üzlet még fél 9 órakor, sőt 9 óra után is nyitva van, addig pedig az alkalmazzók köteles a boltban maradni. Ha vesszük, hogy a kereskedők alkalmazzottai kora reggelőt estig tartva vannak s a legtöbbjének még az 1 óra ebéd ideje sincs meg, nem csodálkozunk azon, hogy most mozgalmat akarnak indítani a rendes zárdórt. A mozgalom éle nem irányul a kereskedők érdeke ellen, mert mindenki nagyon jól tudja, hogy a 8 órai zárók pontos betartása miatt nem károsodik egyik kereskedő sem, lévén a dolog aként, hogy a közönség egyszerűen 8 óra előtt szereznie beszük ségletét. De a legtöbb kereskedő nem is lényegesen, hanem csak azért tartja továbbra nyitva az üzletet, mert a konkurrenzé is nyitva tartja a boltját. És éppen az akartok, hogy a kereskedők eldőljen, hogy ha valakinek konkurrenzái való kedve van, az ne az alkalmazzottai bérre konkurraljon. Néha bizony annyak az alkalmazzottak is jól esne egy kis esti teát, de hát nem lehet, mert fogja tartja a — kenyér. Szeretjük azonban hinni, hogy kereskedőkönkielőbb belatják alkalmazzottak kérésének jogsosságát és lezárják üzleteiket a rendes időben.

— **Borzalmas tűzkatasztrófa.** A Szentgyörgyvölgyi községhez tartozó ugynevezett csipkái fordultalan e hó 2-án, kedden este tüszűves pusztított. A tűz Tóth János ottani portáján keletkezett s csakhamar a lángok áldozata lett Tóth lakóháza összes melléképítségükkel és gazdasági eszközökkel együtt. Tóth kétségbeesetten, kezelt fördelve nézte vagyonának pusztulását, majd pedig mikor az istálló tetéjébe kapott a tűz, berohant az égő házba, hogy marhát kimentse. De kijönni már nem volt ideje, mert a tétő egy helyen irtozatos robajjal beszakadt. Tóth borzasztón összegett, mire a szabad ég alá került, úgy, hogy másnap délután 5 órakor tetentes kínok közt meghalt.

— **A három Danes.** Pörzse József máhoniafai lakos vasárnap délután egy ugyanottani nővel, Vas Fánival áment Lentibe s dolgai elvégzése után egy pohár borra betettek egy lentil-veglőbe Esterházy járt már az idő, mikor elindultak haza s utközben összetaláltak időt. Danes Ferenc, Danes József és íj Danes Ferenc gósztolai lakosokkal. Az egyik Danes öncselmélki kezdett a nővel, a botlójával felejt szur, innék következett a nő kezében levő pinstingev a földre esett de ősszerint Pörzse ott tartott az öncselkedő Dancsra, aki erre pofonnal felett. Csakhamar bírárok keltek, amit látva a második Danes (Danes József), búskár rántott és azt többször Pörzse tustébe dofté. Pörzse, aki életveszélyes sebeket kapott, összeesett, mire a három Danes elmenekült. De másnap letartóztatták őket s behozták az alsólendvai fogházba. Pörzse még él, de életbenmaradására kevés a remény.

— **A halál önkéntesei.** Ontovics Lajos 27 éves legény, aki egy jómódú kisfaludi gazdálkodónak az egyetlen gyermeke, a minap felakasztotta magát. Szülőinek levelet hagyótt hátra, amelyben azt írja, hogy tettét gyóghyatlan betegsége miatt követte el.

Tóth Kincses Imre 70 éves galamboki földműves a minap az istálló padláján felakasztotta magát. Az öreg öngyilkos egy sor írást sem hagyott hátra, amiből öngyilkosságának okára következtetni lehetne.

— **A becsületese megalótli.** A becsületességnek ritka mintájképe Zdravceveczella csákortyrai lakos, egy szégyen naptsámsos asszony. A napokban, midán naptsámsósi tenkedőket végzett egy ottani szállóházban, nagy meglepetésre a szálloda egy félreös helyén nem kevesebb,

A valódi Franciásóshorszesz legjobbnak bizonyult az összes sóborszesz-készítmények között.

Ára 1 korona. Kapható Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

mint 7 darab ezres bankót talált. Zadravec Czeczilia, aki ezres bankót még sohasem látott, egy percig sem gondolt arra, hogy a pénz megtarása, bár tudta, hogy ekkora összeg az egész életére gazdaggá tudná tenni. A bankókat szépen elvette, hazament, otthon aztán megmutatta őket. Másnap pedig behallgatott a rendőrségre és ott átadta a kincsét. A rendőrségtől a szolgabíróskárhoz került a pénz, mely vármegyészerke körzettel az ezres bankók tulajdonosát. Hosszu keresés után végre jelentkezett egy Unterberger Antal nevű jembachi (Tiroi) lőkereskedő, aki — miután igazolta a pénzhez való jogosságát — megkapta a szép bankókat. Hogy Zadravec Czeczilia ritka becsületességéért kapott-e valami jutalmat, arról nem szól a krónika.

— **Az állatorvosnál.** Beállított a minap az állatorvoshoz egy dományos atyafi és elpanaszolta, hogy beteg a lova, torokfájása van. Az állatorvos receptet írt és megmagyarázta neki.

— Egy port kap erre a patikába, azt beteszi egy plehcsőbe, azt a ló szájába teszi és belefúj, hogy a ló torokra menjen. Értette?

— Igenis.

Néhány nap múlva beállított ismét a paraszt az állatorvoshoz bekötött torokkal. Kérdi az orvos:

— Hát kendnek mi baja?

— A torokom fáj.

— A lova meggyógyult-e?

— Meg az, de én megbetegedtem az orvoságtól.

— Hogyan?

— Hát én beletettem a port a csőbe, a csövet a ló szájába, belekarimam fújni, de a ló előbb fúj és így én vettem be az orvosagot.

Az **„Ország-Világ”** e heti számban fényméretű iródműt tanulmányi közöl dr. Varrói Antal tollából az elhunyt francia költő, Coppée költszerétől, mely a nagy költő alakját mesterialm. megrajzolva állítja az olvasó elé. Parkas Emőd regényének folytatása és Turri Antal elbeszélése mellett a lap érdekes mutatókat közöl. Szantó I. Béla és Tábori Robert „Nyomor és bűn a gyermekvilágban” című művéből. A könyvvelákn. regénymelletlen érdektesítő elbeszélés indult meg Gáspár Imre tollából. Képek dolgaiban szoktatni magad az „Ország-Világ” e heti száma. Fallières francia köztársasági cinök és Húvos Kornél arcepe, a sámgé. Kamaszter-szobor, a Vörösmarty-szobor letelepítéséről levetett képek, valamint Kossuth Kornél „Két-száznyegen esztendő az egyház-szolgálatban” című műve-nek számos érdekes illusztrációja, a londoni francia-brit kiállítás látképe, több kisrészlet felvétele a bűnös Budapestjéről, mely a többi áttatásai kép, néhány apróbb cikk, nagy gondossággal összeállított rovatok, regénytek stb. egészítik ki az „Ország-Világ” ez évi 22-ik számanak tartalmát.

3214 908. tk. sz.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Császár Károly és társai önkéntes arverési ügyében az alsólendvai kir. bíróság területén lévő:

Barabás község határában fekvő és a Nagy Józsefné sz. Sohár Krisztina, Román Dániel és neje Sohár Anna, és Császár Károly telekkönyvi tulajdonát képező

barabási 184. sz. tjkvi 76. hrsz. (malom a beltelekben) egész ingatlan becsületalapon ezen-mel 2550 koronában megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte azzal, hogy a C. 20—21. alatt Császár Károly illetőségére a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja javára 3000 kor. tőke és jár. erejéig bekebelezett zálog-jog az arverés után is tovább terhelje az ingatlant, — és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

az 1908. évi augusztus 21-én d. e. 10 órakor

Barabás községhezánál tartandó nyilván. arverésen a megállapított kikiáltási árban aul és eladati fog.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰0-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendva, 1908 május hó 13-án.

Császár, kir. bíró.

Egy jó erkölcsű fiu

tanonczul felvétetik

Arnstein Benőnél Alsólendván.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen évek óta kipróbált csillapító szer a **Réthy-féle**

Pemetefü-cukorka 1 doboz ára 60 ft. és a

Maláta-caramella 1 csomag ára 20 fillér.

Kapható **Fuss F. Nándor** gyógyszerésztárában Alsólendván

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 évvel ezelőtt épült s 10 évig adómentes csinos **LAKÓHÁZ**, mely 1100 korona házbért jövedelmét évenként, más vállalat miatt 12.000 korona vételárért azonnal **ELADÓ**. — Bővebbet: **Sipos Lajos** bádogos Alsólendva.

2 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamra és padlásból álló

lakás s 1 butorozott szoba

1908 július esejére **berbeadó**. — Alsólendván, 1908 május 19.

Hadrovics Elek, körjegyző.

KRALL MÁTYÁS gépműhelye

Csáktornya, Kossuth Lajos-utca 9. szám.

ELVÁLLAL: mindennemű gazdasági gépek, benzintmotorok, szivattyúk és kutak javítását a legutányosabb árak mellett.

Motorjarművek, motorkerékpár, kerekpár és mindennemű VARRÓGÉPEK szakszerű javítás gyorsan és pontosan eszközöztetnek.

Legjobb gyártmányu pneumatic, motorkerékpár-, kerekpár-, és varrógépészek állandón rakárton.

ACCUMULÁTOR-TÖLTŐ ALLOMÁS!

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

KEIL-féle fehér „Glasur”-fénymáz 90 fillér.

KEIL-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.

KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégénél **Alsólendván.**

Eladó ház.

Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakóház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető **Károlyi János**nál helyben.

2943 1908. tk. sz.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbíróshoz mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kosztolitz Izrad** végrehajtásánál 2014 László végrehajtásánál szüvegelellent 392 kor. tőkekövetelés és jár. irami vntási ügyében az alsólendvai kir. bíróság területén lévő: Tóth Lászlónak

1. a kerkamihályfal. 120. sz. tjkvi 105. hrsz. (rét a dicei rétekben), 189. hrsz. (kenderföld a kenderes-telekben), 206. hrsz. (szántóföld a te-levkév-dűllőben), 239. hrsz. (szántóföld a televkév-dűllőben), 283. hrsz. (szántóföld a fenyvesköz-dűllőben), 293. hrsz. (szántóföld a fenyvesköz-dűllőben), 411. hrsz. (szántóföld a hegyfői dűllőben) ingatlanokból B. 11. alatti illetőségére adóalapon becsült 249 kor. együttes kikiáltási árban.

2. az ottani 148. sz. tjkvi 28. hrsz. (ház 3. sz. a udvarral) ingatlanból B. 3. alatti illetőségére adóalapon becsült 245 kor. kikiáltási árban; vegül

3. az ottani 121. sz. tjkvi 113. hrsz. (rét az alsó-rétkben) ingatlanból B. 1. alatti illetőségére adóalapon becsült 118 kor. ezenmel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. aug. hó 12. napján d. e. 10 órakor Ksztmihályfa községhezánál megtartandó nyilván arverésen a megállapított kikiáltási árban aul és eladati fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰0-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni.

A kir. bíróságshoz tkvi hatósága.

Alsólendva, 1908. évi május hó 5-én.

Császár, kir. bíró.

Üzlethelyiség

közvetlen mellette levő **LAKÁSSAL**, mellékhelyiségekkel, nagy kerttel stb. a **Fő-utcán** (64. házs.) **Mura-szombatban**, az ág. ev. templom mellett, f. évi július hó 1-től kezdve **berbe** adó, esetleg jutányos áron, szabad kézből **eladó**.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben

sokféle felvetelben

Olcso áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papirkészítésében.